

**Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului – etapa intermediară**

**Rezoluția Parlamentului European din 20 iunie 2007 privind Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului – etapa intermediară (2007/2103(INI))**

*Parlamentul European,*

- având în vedere Declarația Mileniului din 8 septembrie 2000, care stabilește Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului (ODM-uri) drept criterii convenite în comun de comunitatea internațională pentru eliminarea sărăciei,
- având în vedere Rapoartele succesive privind dezvoltarea umană elaborate de Programul Organizației Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (UNDP),
- având în vedere Rezoluția sa din 12 aprilie 2005 privind rolul Uniunii Europene în atingerea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului (ODM-uri)<sup>1</sup>,
- având în vedere Declarația de la Roma privind armonizarea, adoptată la 25 februarie 2003 ca urmare a Forumului la nivel înalt privind armonizarea, și Declarația de la Paris privind eficiența ajutorului, adoptată la 2 martie 2005 ca urmare a Forumului la nivel înalt privind punerea în aplicare, alinierea și rezultatele (denumită în continuare „Declarația de la Paris”),
- având în vedere Declarația comună a Consiliului și reprezentanților guvernelor statelor membre reuniți în Consiliu, a Parlamentului European și a Comisiei privind politica de dezvoltare a Uniunii Europene: „Consensul european” (denumit în continuare „Consensul european pentru dezvoltare”), semnată la 20 decembrie 2005<sup>2</sup>,
- având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Strategia UE pentru Africa: spre un pact euro-african pentru accelerarea dezvoltării Africii” (COM(2005)0489),
- având în vedere Rezoluția sa din 17 noiembrie 2005 privind o strategie de dezvoltare pentru Africa<sup>3</sup>,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 de instituire a unui instrument financiar de cooperare pentru dezvoltare<sup>4</sup> (denumit în continuare „Instrument de cooperare pentru dezvoltare” (ICD)),
- având în vedere rapoartele anuale ale Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite privind aplicarea Declarației Mileniului, ultimul dintre acestea datând din iulie 2006,

---

<sup>1</sup> JO C 33 E, 9.2.2006, p. 311.

<sup>2</sup> JO C 46, 24.2.2006, p. 1.

<sup>3</sup> JO C 280 E, 18.11.2006, p. 475.

<sup>4</sup> JO L 378, 27.12.2006, p. 41.

- având în vedere raportul Grupului de lucru al Proiectului Mileniului al ONU, condus de profesorul Jeffrey Sachs, intitulat „Investind în dezvoltare: un plan practic pentru atingerea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului”,
- având în vedere Raportul Conferinței ONU pentru Comerț și Dezvoltare (UNCTAD), intitulat „Țările cel mai puțin dezvoltate 2002: ieșind din capcana sărăciei”,
- având în vedere rapoartele anuale ale UNICEF privind situația copiilor lumii și Convenția ONU privind drepturile copilului din 1989,
- având în vedere Documentul de lucru al serviciilor Comisiei Europene privind „Raportul Comisiei privind Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului 2000–2004” (SEC(2004)1379),
- având în vedere Raportul anual de monitorizare globală a ODM al Băncii Mondiale și al Fondului Mondial Internațional (FMI), ultimul fiind publicat în aprilie 2007,
- având în vedere Raportul de cooperare pentru dezvoltare din 2006 al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică,(OCDE) ultimul fiind publicat în martie 2007,
- având în vedere declarațiile finale și concluziile conferințelor internaționale, în special Conferința internațională privind finanțarea pentru dezvoltare (Monterrey, 2002), Reuniunea mondială la nivel înalt din 2005 (New York, 2005), Reuniunea mondială la nivel înalt privind dezvoltarea durabilă (Johannesburg, 2002), a treia Conferință a Organizației Națiunilor Unite privind țările cel mai puțin dezvoltate (Bruxelles, 2001), a patra Conferință ministerială a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) (Doha, 2001), Conferința internațională privind populația și dezvoltarea (CIPD) (Cairo, 1994), sesiunea specială a Adunării Generale a ONU din 1999 pentru analizarea progresului către atingerea obiectivelor CIPD („Cairo + 5”) și Forumul mondial al educației (Dakar, 2000),
- având în vedere rezervele naționale exprimate de statele membre ale UE în declarațiile finale și concluziile conferințelor menționate mai sus,
- având în vedere angajamentele luate de către Consiliul European de la Barcelona din martie 2002, înaintea Conferinței de la Monterrey,
- având în vedere angajamentele privind volumul ajutoarelor, ajutoarele pentru Africa Subsahariană și calitatea acestora, luate de G8 în cadrul Reuniunii la nivel înalt de la Gleneagles din 2005,
- având în vedere cel de-al patrulea raport de evaluare al Grupului de lucru II al Comisiei interguvernamentale privind schimbările climatice, intitulat „Schimbările climatice 2007: impacturi, adaptare și vulnerabilitate” (denumit în continuare „Al patrulea raport de evaluare privind schimbările climatice”),
- având în vedere raportul final al Raportului Stern privind economia schimbărilor climatice,
- având în vedere concluziile UNDP, ale Proiectului Mileniului al ONU și ale Băncii Mondiale în raportul lor pe 2006 privind Energia și Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului (ODM-uri),

- având în vedere articolele 177-181 din Tratatul de instituire a Comunității Europene,
  - având în vedere comunicarea Comisiei intitulată Ajutorul UE: „Mai substanțial, mai eficient și mai rapid” (COM(2006)0087),
  - având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Creșterea impactului ajutorului UE: un cadru comun pentru elaborarea documentelor de strategie de țară și de programare multianuală comună” (COM(2006)0088),
  - având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Accelerarea ritmului progreselor înregistrate în vederea atingerii Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului – Finanțare pentru dezvoltare și eficiența ajutorului” (COM(2005)0133),
  - având în vedere concluziile reuniunii Consiliului pentru afaceri generale și relații externe (GAERC) din 10-11 aprilie 2006 privind finanțarea pentru dezvoltare și eficiența ajutorului european,
  - având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Codul de conduită al UE în materie de diviziune a muncii în cadrul politicii de dezvoltare ” (COM(2007)0072),
  - având în vedere Rezoluția sa din 6 aprilie 2006 privind eficiența ajutorului și corupția în țările în curs de dezvoltare<sup>5</sup>,
  - având în vedere Rezoluția sa din 15 februarie 2007 privind asistența bugetară pentru țările în curs de dezvoltare<sup>6</sup>,
  - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare (A6-0220/2007),
- A. întrucât anul 2007 marchează etapa intermediară către îndeplinirea ODM-urilor în 2015 și, prin urmare, oferă o oportunitate unică pentru a analiza ceea ce rămâne de făcut;
  - B. întrucât în Africa Subsahariană multe țări nu sunt în grafic pentru a atinge vreunul dintre ODM-uri și, de asemenea, în multe țări cu venit mediu există regiuni și grupuri etnice compuse din milioane de persoane care realizează progrese insuficiente;
  - C. întrucât Consiliul European a convenit în mai 2005, în legătura cu agenda pentru Reuniunea la nivel înalt a G8 de la Gleneagles din iulie 2005, ca 0,7% din venitul național brut (VNB) să fie donat ca asistență oficială pentru dezvoltare (ODA) până în 2015, și că această creștere a ajutorului reprezintă o condiție fundamentală pentru atingerea ODM-urilor;
  - D. întrucât Comisia pentru asistență pentru dezvoltare a OCDE (DAC) permite ca scutirile de datorii să fie considerate contribuțiile ODA ale țărilor donatoare, chiar dacă aceasta nu reprezintă un transfer de resurse noi de la donator la țările beneficiare;
  - E. întrucât scutirea de datorii reprezintă unul dintre obiectivele ODM 8, care se orientează în

<sup>5</sup> JO C 293 E, 2.12.2006, p. 316.

<sup>6</sup> Texte adoptate, P6\_TA(2007)0043.

mod specific către „abordarea cuprinzătoare a problemelor legate de datoriile țărilor în curs de dezvoltare prin măsuri naționale și internaționale care să determine durabilitatea datoriilor pe termen lung”;

- F. întrucât 24 de țări, inclusiv 18 țări din Africa, au beneficiat până în prezent de anularea datoriilor, dar că este nevoie de un și mai mare număr de anulări a datoriilor;
- G. întrucât sunt necesare anual 6,9 miliarde EUR pentru ODA în vederea atingerii ODM-urile privind învățământul primar și întrucât actuala ODA globală pentru învățământul primar este în jur de 1,6 miliarde EUR – din care UE contribuie cu 0,8 miliarde EUR;
- H. întrucât finanțarea estimată necesară pentru a atinge ODM-urile privind sănătatea este de 21 miliarde EUR pe an, iar finanțarea actuală acoperă numai 36% din această necesitate și întrucât, chiar cu o creștere anticipată a ODA a UE până în 2010, fondurile disponibile vor acoperi numai 41% din cele 21 miliarde EUR necesare – lăsând un decalaj de finanțare de 11,9 miliarde EUR pe an;
- I. întrucât, în ciuda progresului semnificativ înregistrat în ultimii ani în învățământul primar universal, încă mai există 77 de milioane de copii de vârstă școlii primare care nu sunt școlarizați în prezent, iar obiectivul referitor la corectarea dezechilibrului între sexe în școlile primare până în anul 2005 nu a fost atins;
- J. întrucât munca copiilor îi privează pe aceștia de dreptul la educație, care reprezintă un instrument esențial pentru generațiile viitoare în lupta împotriva sărăciei;
- K. întrucât este cel mai puțin probabil ca cele trei ODM-uri privind sănătatea, și anume cele privind mortalitatea infantilă, mortalitatea maternală și lupta împotriva HIV/SIDA, tuberculozei și malariei să fie atinse până în anul 2015;
- L. întrucât, în conformitate cu Raportul ONU pentru anul 2006 privind OMD, în ciuda progresului înregistrat în anumite țări, rata de infectare cu HIV/SIDA continuă să crească, numărul de persoane infectate crescând de la 36,2 milioane în 2003 la 38,6 milioane în 2005 (dintre care jumătate sunt femei), și întrucât numărul de decese cauzate de SIDA a crescut, de asemenea, în anul 2005, în ciuda accesului ameliorat la terapiile antiretrovirale;
- M. întrucât, în prezent, peste 90% din fondurile de cercetare în sănătate sunt destinate bolilor care afectează doar 10% din populația globului și întrucât este posibil ca sistemele de brevetare să fi acționat ca un stimulent pentru cercetare și dezvoltare în țările dezvoltate, dar nu și pentru bolile neglijate care afectează populația săracă;
- N. întrucât, conform anumitor estimări, în țările în curs de dezvoltare există un deficit de aproximativ două milioane de profesori și un deficit de peste patru milioane de lucrători în domeniul sanitar și, în majoritatea cazurilor, nu există strategii pentru formarea profesională și recrutarea acestora;
- O. întrucât dreptul la hrană este esențial pentru a permite exercitarea tuturor celorlalte drepturi ale omului, iar îndeplinirea sa este o premiză pentru atingerea întregii serii de ODM-uri; întrucât conform raportului ONU din 2006 referitor la ODM-uri, s-a înregistrat un progres prea lent în reducerea foametei, iar cifrele au crescut chiar în ultimii ani și, în consecință, 845 milioane de oameni (17% din populația mondială) suferă de foame în

fiecare zi și aproape 16 000 de copii mor zilnic din cauze legate de foamete;

- P. întrucât progresul în soluționarea problemei subnutriției este alarmant de lent și că 27% din copii sunt subnutriți, iar 53% din decesele în rândul copiilor sub 5 ani sunt asociate cu subnutriția;
- Q. întrucât, conform PNUD, cel puțin 19 țări au finalizat evaluările nevoilor privind ODM-urile și alte 55 sunt în curs de elaborare a acestora, dar că, până în prezent, niciuna dintre țările africane cu venituri scăzute nu pune în aplicare aceste strategii;
- R. întrucât studiul de referință pentru monitorizarea Declarației de la Paris, care a fost realizat în 2006, a identificat rezultate dezamăgitoare referitoare la punerea în aplicare a garanțiilor privind armonizarea, alinierea și proprietatea;
- S. întrucât UE, Regatul Unit, Olanda, Suedia, Irlanda, Danemarca și Germania cresc procentul de fonduri de ajutor cheltuite prin intermediul ajutorului bugetar general;
- T. întrucât calitatea ajutorului pentru dezvoltare este la fel de importantă ca și cantitatea, având în vedere capacitatea de absorbție a țărilor în cauză;
- U. întrucât pentru a se ajunge la un progres în atingerea ODM-urilor este nevoie de acțiuni radicale pentru îndepărtarea cauzelor sărăciei, inclusiv un sistem comercial bazat pe reguli echitabile și corecte destinat promovării comerțului și corectării dezechilibrelor existente în comerțul mondial, mai ales în cazurile în care este vorba de Africa;
- V. întrucât Parlamentul, în Rezoluția sa din 6 iulie 2006 privind comerțul echitabil și dezvoltarea<sup>7</sup>, a recunoscut rolul comerțului echitabil în îmbunătățirea nivelului de trai al micilor fermieri și al producătorilor din țările în curs de dezvoltare, cu condiția ca acesta să constituie un model durabil de producție cu profit garantat pentru producător;
- W. întrucât ajutorul îmbunătățit acordat sectorului privat, în special întreprinderilor mici și mijlocii, constituie pârghia pentru dezvoltarea și crearea de piețe noi, precum și de noi locuri de muncă;
- X. întrucât atingerea ODM-urilor constituie o prioritate a UE și întrucât rolul crucial al autorităților locale în punerea în aplicare a acestor obiective a fost recunoscut de ONU;
- Y. întrucât aproximativ două miliarde de oameni de pe glob nu au acces la rețelele moderne de energie și întrucât nicio țară nu a putut reduce în mod substanțial sărăcia fără creșterea semnificativă a consumului energetic;
- Z. întrucât Raportul Stern mai sus menționat privind economia schimbărilor climatice și al patrulea Raport de evaluare privind schimbările climatice au demonstrat în mod neechivoc că schimbările climatice au cel mai mare impact asupra țărilor în curs de dezvoltare și că pentru multe dintre cele mai vulnerabile comunități ale lumii, schimbarea climatică este deja o realitate;
- AA. întrucât evaluările preliminare ale Băncii Mondiale indică faptul că va fi nevoie de o sumă anuală de 10-40 miliarde USD pentru ca țările cele mai sărace să facă față

---

<sup>7</sup> Texte adoptate, P6\_TA(2006)0320.

schimbărilor climatice și întrucât contribuțiile la fondurile de adaptare privind Convenția-cadru a ONU asupra schimbărilor climatice nu se ridică la mai mult de 150-300 milioane USD anual;

- AB. întrucât statele fragile afectate de conflicte numără numai 9% din populația țărilor în curs de dezvoltare, dar 27% fac parte din persoanele care trăiesc în condiții de sărăcie extremă, aproape o treime din totalul ratei de mortalitate infantilă și 29% din copiii care nu au terminat un ciclu de studii primare în 2005 trăiesc într-un stat fragil;
- AC. întrucât buna guvernare și capacitatea instituțională îmbunătățită sunt vitale pentru a asigura servicii sociale de bază, infrastructuri și securitate pentru cetățeni;
- AD. întrucât îndeplinirea ODM-urilor nu ar constitui numai un pas imens în reducerea sărăciei și suferinței în lume, dar ar servi totodată la demonstrarea abilității sistemului internațional de a stabili și îndeplini obiectivele practice pentru parteneriatul global,

### ***Mărirea ajutoarelor***

1. subliniază faptul că obiectivul major al cooperării pentru dezvoltare este și trebuie să fie lupta împotriva sărăciei; subliniază totuși că această luptă nu se limitează la creșterea materială și că, prin urmare, construcția democrației și promovarea drepturilor fundamentale ale omului, a statului de drept și a principiilor justiției, imparțialității, transparenței și responsabilității trebuie să constituie întotdeauna temele centrale ale oricărei astfel de cooperări;
2. reamintește angajamentul luat de țările G8 la Gleneagles în 2005 privind dublarea ajutorului pentru Africa Subsahariană până în 2010 și își exprimă dezamăgirea că, în conformitate cu OCDE, în cazul în care scutirea de datorii nu ar fi luată în considerare ODA „a stagnat în 2006”;
3. subliniază faptul că, pentru a-și îndeplini angajamentele financiare față de Africa, donatorii G8 vor trebui să furnizeze fiecare câte 15 miliarde EUR suplimentare către Africa până în 2010, mai mult decât nivelurile lor din 2004, dar până acum sunt în afara graficului;
4. regretă că la recenta reuniune la nivel înalt a G8 de la Heiligendamm, șefii de stat și de guvern nu au reușit să garanteze într-o măsură suficientă promisiunile făcute Africii și este preocupat de faptul că, deși statele din G8 au reiterat angajamentul lor din 2005 de a mări ODA pentru Africa cu 18,6 miliarde EUR pe an până în 2010, acestea nu s-au angajat să respecte un calendar pentru îndeplinirea acestor promisiuni de ajutor;
5. subliniază faptul că suma de 44,7 miliarde EUR, care, conform anunțului G8, va fi alocată pentru HIV, sănătate, TBC și malarie, cuprinde o parte considerabilă din cheltuielile deja existente și nu este suficientă pentru a face față tuturor angajamentelor globale ale ODA în cadrul G8; invită, așadar, G8 să garanteze că acest angajament este urmat de alte angajamente în alte sectoare ale sănătății și în cele ale educației, comerțului, guvernării și păcii și securității, pentru a asigura respectarea promisiunilor G8 față de Africa;
6. salută măsura luată de multe state membre ale UE pentru anularea datoriei țărilor în curs de dezvoltare; își exprimă totuși îngrijorarea că aceste anulări de datorii au mărit artificial cifrele ajutorului acordat de UE cu aproape 30% în 2006, aceasta însemnând că statele

membre au cheltuit 0,31% din VNB pe ajutor *efectiv* anul trecut, ratând obiectivul intermediar colectiv de 0,33%;

7. solicită Uniunii Europene și țărilor G8 să nu fie de acord cu anularea datoriilor și a scutirilor din statisticile ajutoarelor în conformitate cu Consensul de la Monterrey din 2002 și cu mai sus-menționatele Concluzii GAERC din aprilie 2006;
8. regretă faptul că la mijlocul perioadei de punere în aplicare pentru ODM-urilor, ODA din UE-15 scade ca pondere în VNB de la 0,44% ODA/VNB în 2005 la 0,43% ODA/VNB în 2006;
9. salută faptul că ajutorul acordat de Comisie a crescut de la 5,7%, la 7,5 miliarde EUR în 2006, reflectând o capacitate de plată îmbunătățită din nivelul mai ridicat al angajamentelor asumate în ultimii ani;
10. felicită statele membre care au atins sau au depășit obiectivul de 0,7% ODA/VNB și pe acelea care cresc nivelurile reale de ajutor, dar regretă că mai multe state din UE-15 nu au atins cu mult obiectivul intermediar de 0,33% în 2006;
11. constată că Portugalia, care urmează să găzduiască Reuniunea la nivel înalt UE-Africa în cursul președinției sale, a atins numai 0,21% ODA/VNB în 2006;
12. constată că cei care au mărit artificial cel mai mult nivelul ajutorului sunt Austria (57%), Franța (52%), Italia (44%), Germania (53%) și Regatul Unit (28%) și, de asemenea, constată că Germania, care deține în prezent atât președinția UE, cât și a G8, nu ar fi îndeplinit obiectivul 0,33% ODA/VNB fără mărirea artificială a ajutorului;
13. solicită tuturor statelor membre care au rămas în urmă să-și onoreze promisiunile făcute la Barcelona, Gleneagles și Monterrey și să se angajeze urgent în creșterea ajutoarelor reale în 2007; solicită Comisiei să sprijine aceste state membre în planificarea atentă a aspectelor financiare și organizaționale pentru creșterea sprijinului viitor în vederea garantării îndeplinirii obiectivului intermediar al UE pentru 2010 de 0,56% VNB;
14. consideră că revizuirea bugetului, începând cu 2008, ar trebui să țină seama de rolul din ce în ce mai important al Uniunii Europene pe plan mondial și să permită creșterea cheltuielilor pentru dezvoltare; în acest context, UE ar putea decide să pună în aplicare noi forme de finanțare a ODM-urilor, în special prin Banca Europeană de Investiții (BEI) și invită BEI să se asigure că această responsabilitate politică privind finanțarea unor astfel de proiecte este extinsă și în privința Parlamentului, ca și în cazul altor operațiuni ale BEI;
15. solicită Comisiei să planifice, în mod foarte clar posibilitatea ca cel de-al zecelea Fond European pentru Dezvoltare (FED) să nu fie ratificat de toate cele 27 de state membre înainte de 2010 și, prin urmare, ar trebui să se asigure imediat ca, în perioada de tranziție (2008-2010) fondurile să fie disponibile;
16. îndeamnă Comisia să continue explorarea surselor inovatoare de finanțare ca moduri alternative de asigurare a fondurilor pentru programele de dezvoltare;
17. îndeamnă statele membre să realizeze evaluări periodice ale progresului către țintele ODA și salută propunerea Comisiei ca statele membre ale UE să pună în aplicare grafice

naționale pentru a se asigura că se află pe calea atingerii țintelor ODA convenite pentru fiecare țară până în 2010/2015 și pentru a ameliora caracterul previzibil pe termen lung al fluxurilor lor de ajutor;

18. îndeamnă UE și G8 să recunoască importanța din ce în ce mai mare a noilor donatori, în special China, și să-i angajeze pe aceștia într-un dialog privind abordările și normele pentru asistența externă, inclusiv importanța de a aplica norme și standarde convenite pe plan internațional în transpunerea ajutoarelor;
19. solicită statelor G8 să disocieze întregul ajutor de interesele lor economice naționale, observând că G8 direcționează în prezent 29% din ajutorul său de grup către țările în curs de dezvoltare, spre deosebire de media totală a donatorilor, de 24%;

### ***Scutirea de datorii***

20. subliniază că este posibil ca 60 de țări să necesite anularea tuturor datoriilor ca să aibă o șansă de realizare a ODM-urilor și că există încă mai multe țări care solicită scutiri de datorii, inclusiv un număr de țări cu „datorii odioase”, precum cele contractate de fostul regim apartheid din Africa de Sud;
21. salută evaluarea Băncii Mondiale conform căreia țările care beneficiază de o scutire de datorii conform Inițiativei pentru țările sărace puternic îndatorate (HIPC) și-au dublat, între anii 1999 și 2005, cheltuielile pentru planurile de reducere a sărăciei;
22. solicită țărilor să își îndeplinească obligațiile privind utilizarea fondurilor eliberate în urma scutirii de și anulării datoriilor în mod transparent și responsabil și susține în continuare că scutirea de datorii nu ar trebui aplicată doar dacă există un consens larg în parlament și în rândul organizațiilor societății civile în legătură cu neîndeplinirea standardelor de transparență și responsabilitate;
23. subliniază că durabilitatea datoriilor pe termen lung depinde de politici de împrumut responsabile, de asigurarea unor fonduri corespunzătoare, de menținerea unor politici economice sănătoase, de gestiunea consolidată a datoriilor și de responsabilitatea sănătoasă a parlamentelor și a opiniei publice la contractarea împrumuturilor, precum și de rentabilitatea exportului și, în special, de diversificarea exportului;
24. solicită statelor membre care atașează scutirii de datorii condiții structurale dăunătoare, precum privatizarea, restructurarea sectorială, liberalizarea financiară și a comerțului și raportarea la obiectivele macroeconomice ale FMI să pună capăt acestei practici;
25. solicită tuturor donatorilor și creditorilor să facă astfel încât toate informațiile legate de împrumuturi și anularea datoriilor să fie disponibile și ușor accesibile în țările partenere și să insiste pentru aceeași transparență și în cazul creditorilor comerciali;
26. solicită statelor membre să acționeze pe „partea de demascare” a corupției, prin anchetarea, acuzarea și includerea pe lista neagră a mituitorilor și să protejeze țările sărace împotriva „fondurilor vultur”;
27. solicită Băncii Mondiale să pună la dispoziția țărilor care se străduiesc să îndeplinească ODM-urile mai multe fonduri preferențiale;



## ***Finanțarea dezvoltării umane și sociale***

28. îndeamnă UE să își mărească angajamentele ODA pentru educație pentru a umple golul de finanțare de 5,6 miliarde EUR și având în vedere că principala dificultate care se pune pentru inițiativa „Educație pentru toți – Fast Track” este lipsa de finanțare externă, felicită Comisia pentru eforturile pe care le-a întreprins pentru ca donatorii să-și mărească angajamentele, dar deplânge faptul că, dacă angajamentele luate cu ocazia Conferinței donatorilor, care a avut loc la Bruxelles, la 2 mai 2007 ar trebui să permită unui milion de copii să meargă la școală, mai rămân încă alte 76 de milioane copii care nu sunt școlarizați;
29. invită UE să-și mărească procentul ODA global de 6,6% pentru sănătate pentru a acoperi lipsa de finanțare de 11,9 miliarde EUR pe an din totalul estimat de 21 miliarde EUR necesar pentru a acoperi nevoile globale în domeniul sănătății și solicită susținerea continuă, în creștere și previzibilă a Fondului Global de luptă împotriva SIDA, a tuberculozei și a malariei;
30. invită Uniunea Africană (UA) să-și continue sprijinul pentru Declarația de la Abuja din 2001 care confirmă că țările ar trebui să aloce cel puțin 15% din bugetele lor naționale pentru sănătate, dar regretă faptul că numai două state africane au îndeplinit această promisiune;
31. subliniază faptul că guvernele țărilor în curs de dezvoltare au făcut un progres real în ultimii zece ani în privința creșterii investițiilor în sănătate și educație, dar că în anumite cazuri promisiunile nu au fost îndeplinite și solicită acestor guverne să stabilească un grafic pentru atingerea obiectivului de investiție a cel puțin 20% din bugetele guvernamentale în educație și a obiectivului de investiție de 15% din bugetele guvernamentale în sănătate;
32. solicită Curții de Conturi să pună în aplicare în 2008 un control al angajamentului în cadrul ICD, ca până în 2009 să fie alocate 20% din toate ODA ale UE, sănătății de bază și educației primare și secundare;

## ***Priorități în dezvoltarea umană și socială***

33. subliniază că este prioritară asigurarea ca acei copii „inaccesibili” - cei proveniți din state fragile, afectate de conflicte, cei cu handicap, din regiuni îndepărtate, proveniți din familii afectate de sărăcie cronică sau cei excluși din motive etnice – să-și poată exercita dreptul la educație primară;
34. solicită UE să acorde o atenție urgentă educației în statele fragile afectate de conflicte, care primesc în mod curent mai puțin de o cincime din ajutorul global pentru educație, în ciuda faptului că aceste țări reprezintă căminul a mai mult de jumătate din copiii lumii, care sunt privați de educație și invită în special Biroul de Ajutor Umanitar al Comisiei Europene (ECHO) să urmeze orientări clare privind sprijinul ECHO pentru educație în situații de urgență;
35. solicită UE să asiste țările în procesul de construcție a capacității naționale de urmărire a rezultatelor școlare, cu scopul de a se asigura că accesul extins la educație oferă și o educație de calitate;

36. deplânge faptul că, în fond, nicio țară din Africa nu se află pe calea realizării ODM-urilor privind sănătatea maternală și sănătatea copilului;
37. observă că progresul înregistrat privind mortalitatea infantilă rămâne în urma altor ODM-uri, în ciuda disponibilității unor intervenții simple și ieftine care pot preveni milioane de decese în fiecare an și subliniază că terapia de rehidratare orală, baldachinele tratate cu insecticide, alăptatul la sân, precum și antibioticele comune pentru infecțiile respiratorii pot preveni aproximativ 63% din decesele infantile;
38. consideră că infrastructura de îngrijire medicală merită un sprijin financiar stabil și pe termen lung din partea bugetelor naționale și a asistenței internaționale pentru a îndeplini ODM-urile privind sănătatea, precum reducerea ratei de mortalitate infantilă prin creșterea imunizării, reducerea mortalității maternale prin creșterea accesului la personal calificat, susținerea cercetării, a dezvoltării și a accesului la noi diagnostice și terapii, furnizarea de apă potabilă și servicii de salubritate, creșterea semnificativă pentru atingerea obiectivului de acces universal la prevenirea, tratamentul, îngrijirea și susținerea HIV/SIDA, a malariei, a tuberculozei și a altor boli până în 2010, inclusiv pentru populațiile marginalizate și a celor mai vulnerabile la bolile infecțioase;
39. solicită comunității internaționale de donatori să sprijine țările în curs de dezvoltare pentru dezvoltarea și punerea în aplicare a programelor de acțiune cuprinzătoare în domeniul sănătății, pentru abordarea unor aspecte precum nevoia de a asigura o finanțare durabilă pentru infrastructura și salariile din domeniul sănătății, creșterea investițiilor în formarea profesională și evitarea unui exod excesiv de inteligență prin migrarea muncitorilor cu înaltă calificare din domeniul sănătății;
40. salută Declarația de la Johannesburg a celei de-a treia sesiuni ordinare a Conferinței Miniștrilor Sănătății din Uniunea Africană din 9-13 aprilie 2007 privind Consolidarea sistemelor de sănătate pentru echitate și dezvoltare, ca o inițiativă importantă pentru îndeplinirea ODM-urilor în domeniul sănătății; solicită Uniunii Europene să sprijine statele membre ale UA în procesul de punere în aplicare a programelor bazate pe această declarație;
41. îndeamnă Uniunea Europeană să rămână în avangarda eforturilor de susținere a drepturilor la sănătate sexuală și reproductivă prin menținerea nivelurilor de finanțare pentru punerea în aplicare a Planului de acțiune al Conferinței internaționale privind populația și dezvoltarea (CIPD) și regretă că în timp ce Africa Subsahariană înregistrează cele mai mari rate de mortalitate maternală, aceasta înregistrează, de asemenea, cea mai scăzută rată de utilizare a mijloacelor contraceptive din lume (19%), iar 30% din totalul deceselor maternale de pe continent sunt cauzate de avorturi nesigure;
42. subliniază că ONU plănuiește să adopte o nouă țintă pentru ODM 5 privind accesul universal la sănătatea sexuală și reproductivă și, prin urmare, ia notă de Planul de acțiune de la Maputo pentru operaționalizarea cadrului de politică continentală pentru sănătatea și drepturile sexuale și reproductive 2007-2010, adoptat în sesiunea specială a Conferinței Miniștrilor Sănătății din Uniunea Africană din 18-22 septembrie 2006;
43. subliniază nevoia urgentă de a aborda violența bazată pe gen în toate formele, deoarece violența are impact asupra accesului fetelor la educație și sănătate și constituie, de asemenea, unul din factorii determinanți ai pandemiei HIV și, prin urmare, este o barieră principală în calea obținerii unei egalități între sexe în țările în curs de dezvoltare;

44. solicită Comisiei să accelereze ritmul angajamentului asumat de a combate HIV/SIDA în țările în curs de dezvoltare și să se asigure că cei mai afectați beneficiază de un acces și mai bun, la prețuri accesibile, la resursele și politicile de prevenire, la tratamentele antiretrovirale și la serviciile medicale (infrastructură, personal și medicamente) capabile să facă față cererii în creștere;
45. notează faptul că ODM-urile depind, în principal, de stoparea epidemiei de HIV/SIDA și solicită Comisiei să acorde prioritate maximă abordării acestei pandemii globale prin sprijinirea unei acțiuni intensificate și cuprinzătoare; subliniază faptul că acțiunea ar trebui să asigure accesul universal la prevenirea și tratamentul existente, precum și investiții corespunzătoare în dezvoltarea și accesul universal la o gamă largă de tehnologii de prevenire inclusiv microbiocide și vaccinuri; și invită Uniunea Europeană să promoveze participarea largită a industriei, un efort științific mai coordonat, precum și politici și programe care accelerează testarea de noi microbiocide și vaccinuri;
46. solicită Uniunii Europene să suplimenteze fondurile pentru a se asigura că progresul în știința și biomedicina de bază are drept rezultat medicamente, vaccinuri noi și accesibile, precum și diagnostice pentru boli neglijate; să sprijine fazele de dezvoltare ale sectorului de cercetare și dezvoltare și să asigure utilizarea de noi produse de către populațiile neglijate concomitent cu respectarea dispozițiilor TRIPS;
47. solicită Uniunii Europene să susțină punerea integrală în aplicare a Declarației de la Doha privind Acordul TRIPS și Sănătatea Publică a Conferinței Ministeriale a OMC din 9-14 noiembrie 2001, și să se asigure că medicamentele sunt accesibile pentru acele țări în curs de dezvoltare care iau într-adevăr măsuri în conformitate cu Declarația de la Doha și solicită, de asemenea, Uniunii Europene să furnizeze asistență tehnică țărilor în curs de dezvoltare pentru punerea în aplicare a măsurilor pro sănătate publică în legislația privind brevetele;
48. evidențiază necesitatea unei revizuirii cuprinzătoare a acelor sisteme în vigoare care nu reușesc să rezolve problema privind accesul la medicamente, aceasta incluzând prezentarea de recomandări către OMC de modificare a normelor sale care guvernează exportul de medicamente cu licență obligatorie, cunoscute sub denumirea „Decizia de la 30 august”;
49. subliniază faptul că, potrivit unor anumite estimări, două milioane de profesori și peste 4 milioane de lucrători în domeniul sănătății trebuie recrutați în vederea concretizării obiectivelor programului „Sănătate și educație pentru toți” și că 10 miliarde EUR trebuie investite în fiecare an în formare profesională și salarii pentru profesori de calitate și personal din domeniul sanitar;
50. solicită guvernelor țărilor sărace să stabilească, în colaborare cu sindicatele, salarii demne pentru lucrătorii din domeniul sanitar și profesorii existenți;
51. solicită guvernelor țărilor sărace să asigure o reprezentare și o supraveghere parlamentară și cetățenească în monitorizarea serviciilor publice și să faciliteze participarea societății civile și a autorităților locale la procesele de planificare și buget la nivel local și național, inclusiv acorduri și contracte semnate cu donatorii;
52. subliniază că în unele țări gradul de subnutriție este în creștere și că pentru întreaga Africă, încă aproximativ 3,7 milioane de copii vor fi subnutriți în 2015 față de prezent și

solicită Uniunii Europene să revizuiască și să evalueze dacă investițiile sale indirecte abordează eficient aspectul legat de subnutriție;

53. invită comunitatea internațională a donatorilor să-și dubleze eforturile și să coordoneze politicile specifice pentru abordarea foametei cronice și să garanteze siguranța alimentară, adoptând o abordare de ansamblu care să soluționeze multiplele cauze profunde ale problemei; îndeamnă guvernele să își onoreze obligațiile de a respecta, proteja și asigura dreptul la hrană, în special prin garantarea accesului tuturor la hrană;
54. solicită donatorilor din UE să înceapă imediat utilizarea de indicatori conveniți la nivel internațional privind nutriția pentru a raporta progresul obținut în domeniul siguranței alimentare, dispozitivelor de protecție socială, guvernării, apei, salubrității și sănătății;

### ***Cooperarea pentru dezvoltare concentrată pe calitatea ajutorului și sărăcie***

55. insistă ca Comisia și statele membre să utilizeze mai sus-menționatul Cod de conduită în materie de diviziune a muncii în cadrul politicii de dezvoltare pentru a se asigura că cheltuielile și programele în domeniul sănătății și educației sunt mai bine coordonate și pentru a garanta un accent îmbunătățit asupra țărilor care nu primesc ajutoare, inclusiv țările în situații de criză și statele fragile;
56. îndeamnă toate statele membre să pună în aplicare pe deplin mai sus-menționata Declarație de la Paris privind eficiența ajutorului și subliniază că Uniunea Europeană trebuie să depună mai multe eforturi în legătură cu responsabilitatea reciprocă, proprietatea țărilor partenere și reforma asistenței tehnice deoarece statele membre DAC au înregistrat rezultate slabe în aceste trei domenii, conform ultimului studiu de bază al OCDE privind punerea în aplicare a Declarației de la Paris;
57. solicită UE să își susțină partenerii în construirea propriei capacități interne de conducere a unui proces coerent de gestiune a dezvoltării, deoarece aceasta rămâne cel mai important lucru în asigurarea proprietății de drept a țărilor și a conducerii propriului proces de dezvoltare;
58. consideră că micro-finanțarea reprezintă unul dintre cele mai importante instrumente în lupta împotriva sărăciei deoarece îi îndreptățește chiar pe săraci să participe activ la această luptă;
59. subliniază faptul că principala modalitate de a combate sărăcia și de a permite femeilor și bărbaților să-și ia soarta în propriile mâini este de a le garanta un loc de muncă productiv și de calitate, cu un venit decent;
60. consideră că prioritățile specifice egalității între sexe și drepturile copiilor trebuie reconsiderate în politica de dezvoltare a UE, ca drepturi de bază și ca parte a criteriilor de guvernare aplicate în conformitate cu Acordul de la Cotonou<sup>8</sup> și cu alte acorduri;
61. salută Parteneriatul CE/ONU privind egalitatea între sexe pentru dezvoltare și pace care a

---

<sup>8</sup> Acord de parteneriat între membrele grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific (ACP), pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000 (JO L 317, 15.12.2000, p. 3). Acord modificat ultima dată prin Decizia nr. 1/2006 a Consiliului de Miniștri ACP-UE (JO L 247, 9.9.2006, p. 22).

fost lansat recent, cu scopul de a garanta că aspectele legate de sexe nu sunt lăsate pe plan secundar în ceea ce privește punerea în aplicare și revizuirea Declarației de la Paris;

62. consideră că documentele strategice de reducere a sărăciei (PSRP) și documentele strategice de țară (CPS) sunt instrumente potențiale importante pentru atingerea ODM-urilor, dar că acestea ar trebui elaborate, puse în aplicare, supravegheate și evaluate în consultare cu parlamentele din statele ACP și statele membre, Parlamentul, societatea civilă și autoritățile locale și ar trebui să se concentreze pe atingerea ODM-urilor;
63. își exprimă îngrijorarea în legătură cu lipsa de flexibilitate în programarea CE care definește priorități limitate la începutul unui ciclu de programare și apoi nu permite susținerea de noi aspecte, chiar dacă acest lucru este solicitat direct de către guvernele partenere;
64. subliniază faptul că obiectivul pe termen lung al cooperării pentru dezvoltare trebuie să fie acela de creare a condițiilor pentru o dezvoltare durabilă economică, socială și de mediu; subliniază, în acest context, necesitatea de a promova parteneriatele public-private de creștere a inițiativei, inclusiv măsuri de susținere a întreprinderilor mici și mijlocii în vederea creșterii productivității și nivelului de ocupare a forței de muncă;
65. subliniază potențialul ridicat al investițiilor străine directe pentru dezvoltare, creștere economică durabilă, transfer de know-how, spiritul întreprinzător și tehnologie, precum și crearea de locuri de muncă; subliniază, în acest context, importanța unui climat transparent, previzibil și favorabil pentru investiții, reducerea birocrăției pentru mediul de afaceri, respectarea drepturilor de proprietate, promovarea concurenței și lupta pentru politici macro-economice solide;
66. solicită donatorii și beneficiarii să susțină datele îmbunătățite pentru punerea în aplicare și supravegherea ODM-urilor;
67. solicită Comisiei să garanteze că atunci când fondurile sunt cheltuite pe infrastructură, reducerea sărăciei rămâne obiectivul principal al tuturor proiectelor;
68. recunoaște că fondurile și facilitățile UE actuale de tipul Facilității pentru infrastructură, facilității pentru apă și facilității pentru energie abordează aspecte importante;
69. solicită Uniunii Europene să consolideze parteneriatele pe care le are cu țările în curs de dezvoltare astfel încât să încurajeze responsabilitatea și obligațiile reciproce, prin stabilirea de repere previzibile și termene limită pentru creșterea ODA, în vederea facilitării planurilor țărilor beneficiare pentru creșterea investițiilor publice;
70. subliniază că trebuie utilizate toate mijloacele în vederea atingerii ODM-urilor și că acest lucru necesită parteneriate cât mai largi ale părților interesate, în special cu parlamentele naționale ale țărilor în curs de dezvoltare, cu societatea civilă, autoritățile locale și partenerii privați;
71. are încredere că se va ajunge la un acord în timpul elaborării Strategiei Comune Africa-UE privind importanța fundamentală a atingerii ODM-urilor până în 2015;

### ***Sprrijinul bugetar general***

72. insistă ca UE și guvernele partenere să garanteze că sprijinul bugetar va lua întotdeauna forma ajutoarelor de la buget care acordă fonduri pentru un sector specific în care acestea ar trebui cheltuite, să utilizeze țintele legate de sărăcie care măsoară direct rezultatul politicilor în locul intrărilor și ieșirilor de la buget, să pună în aplicare mecanisme și instrumente de supraveghere pentru a garanta că un procent corespunzător în ajutorul de susținere de la bugetul general susține nevoile de bază, în special sănătatea și educația; subliniază că acestea ar trebui însoțite de susținere pentru crearea de capacități și subliniază că 0,5% din susținerea acordată de la buget ar trebui rezervată în mod exclusiv pentru organele de supraveghere ale societății civile;
73. solicită UE să sprijine o gestiune coerentă a ODM-urilor a sprijinului bugetar general în diverse părți ale executivului și ale legislativului și să asigure sprijin pentru cercetarea atentă de către societatea civilă, parlamentari și autoritățile locale a sprijinului bugetar pentru a asigura o legătură puternică și clară între sprijinul bugetar și atingerea ODM-urilor;
74. solicită participarea parlamentelor naționale și a societății civile la supravegherea bugetară eficientă sub forma unor studii de urmărire a cheltuielilor publice (PETS) care să facă o comparație detaliată între „intrări” și „ieșiri” pe baza criteriilor DAC;
75. solicită UE să crească ponderea ajutoarelor cheltuite printr-un sprijin bugetar direct pentru acele țări care au făcut dovadă de bună guvernare, respectarea drepturilor omului și principiile democrației;
76. subliniază faptul că sprijinul bugetar în forma sa comună este în esență un alt acord pe termen scurt între donatori și guverne, cu câteva acorduri care depășesc trei ani și solicită donatorilor să prelungească termenul angajamentului pe care îl fac, posibil de-a lungul liniilor propuse de Comisie pentru „Contractele ODM” care implică angajamente pe șase ani și înțelegeri clare și claritate cu privire la momentul și modul în care un astfel de sprijin va fi suspendat;
77. solicită țărilor să se concentreze asupra implicațiilor sprijinului bugetar general pentru egalitatea femeilor și relațiile dintre sexe deoarece creșterile globale ale finanțării nu depășesc neapărat accesul și statutul inegal al grupurilor marginalizate, inclusiv femei și persoane cu handicap;

### ***Guvernare***

78. reamintește că Acordul de la Cotonou dispune de un cadru pentru dialog între UE și statele ACP cu privire la aspecte legate de guvernare și solicită UE să consolideze acest cadru în locul adăugării de noi inițiative, strategii și politici;
79. regretă faptul că Comunicarea Comisiei privind guvernarea în cadrul consensului european pentru dezvoltare (COM(2006)0421) care propune o tranșă de stimulare pentru sprijinul bugetar, reduce ODM-urile la doar unul din douăzeci și trei de indicatori, cu alți indicatori precum liberalizarea comerțului, lupta împotriva terorismului și migrația care sunt irelevanți pentru punerea în aplicare a ODM-urilor, și consideră că instrumentul de guvernare ar trebui să se concentreze asupra angajamentului țării partenere de punere în aplicare a ODM-urilor;
80. îndeamnă Comisia să profite de oportunitatea prezentată de revizuirea din 2008 a

abordării guvernării pentru a asculta părerile parlamentelor din Europa și Africa și ale organizațiilor societății civile, precum și ale guvernelor statelor membre și africane, și pentru a adapta abordarea sa de guvernare în consecință;

81. reamintește guvernelor țărilor în curs de dezvoltare că progresul în atingerea ODM-urilor este adesea împiedicat de corupția endemică, proasta guvernare și strategii de asistență medicală îndoielnice și accentuează faptul că sărăcia nu va fi niciodată **eliminată dacă** insuficiențele sistemice care o cauzează nu sunt recunoscute ca atare, atacate și eliminate;
82. recomandă țărilor în curs de dezvoltare să își îmbunătățească propriul potențial de prosperitate prin instituirea de programe de liberalizare economică, în special în domeniul drepturilor de proprietate, ce ar elibera imediat capital substanțial pentru investiții imediate – fapt care prin el însuși ar înlesni atingerea timpurie a OMD-urilor;
83. recomandă tuturor donatorilor bilaterali și multilaterali și agențiilor de credit la export să dezvolte un set de condiții bazate pe răspunderea guvernelor față de cetățenii lor și un sistem de parteneriat în care ajutorul neumanitar să fie condiționat de respectarea unei serii de criterii specifice și, în special, de transparența publică privind fluxurile de venituri;

### ***Pace și securitate***

84. reamintește faptul că pacea și securitatea sunt vitale pentru atingerea ODM-urilor și, ca urmare, îndeamnă UE să se asigure că politicile sale de dezvoltare au un impact pozitiv asupra construirii păcii;
85. reamintește faptul că angajamentul de a integra sensibilitatea față de conflicte în toate politicile și instrumentele UE, așa cum s-a susținut în Programul pentru prevenirea conflictelor violente de la Goteborg din 2001, și solicită UE să pună în aplicare cele mai recente instrumente adoptate în vederea prevenirii conflictelor, precum Strategia UE privind armele mici și de calibru mic, Cadru politic al UE pentru reforma sectorului de securitate și Conceptul comun al UE pentru dezarmare, demobilizare și reintegrare (DDR);
86. salută faptul că un tratat de comercializare a armelor are acum sprijinul a 80% din guvernele lumii, și îndeamnă UE să își joace rolul în garantarea faptului că poate exista un tratat internațional, cu caracter obligatoriu din punct de vedere juridic;

### ***Comerț***

87. invită UE să adopte o politică coerentă între politicile sale comercială, de pescuit, de cooperare pentru dezvoltare și politica agricolă comună, pentru a evita impactul negativ, direct sau indirect, asupra economiei țărilor în curs de dezvoltare;
88. subliniază faptul că deschiderea comerțului poate reprezenta unul dintre cei mai eficienți factori determinanți ai creșterii economice, dar că aceasta trebuie completată de politici interne sociale și de redistribuire în vederea reducerii sărăciei;
89. subliniază promisiunea cu ocazia Runde de la Doha privind dezvoltarea și necesitatea unor sisteme comerciale internaționale corecte și echitabile bazate pe reguli, concepute pentru a corecta dezechilibrele comerciale din comerțul global, în special în ceea ce

privește Africa, solicită UE să depună eforturi maxime pentru a pune capăt impasului în negocierile OMC;

90. notează faptul că potrivit Președinției Runderi blocate de la Doha, pentru a facilita un acord amiabil de dezvoltare, UE trebuie să aibă în vedere reducerea subvențiilor exporturilor agricole care denaturează comerțul cu un procent estimat de 70% și că trebuie încheiat un acord privind reducerile subvențiilor și ale tarifelor pentru ca negocierile să se încheie până la sfârșitul anului 2007;
91. consideră că un comerț corect constituie un instrument important în construirea unui comerț durabil cu profituri corecte pentru producătorii din țările în dezvoltare; solicită Comisiei să răspundă Rezoluției mai sus menționată a Parlamentului privind comerțul corect și dezvoltarea printr-o recomandare pentru a sprijini comerțul corect, astfel cum se prevede la alineatele (1) și (2) din rezoluție;
92. invită Comisia să garanteze că acordurile sale comerciale contribuie la, în loc să împiedice, îndeplinirea ODM-urilor; în special, ar trebui să garanteze că APE constituie instrumente de dezvoltare și de eradicare a sărăciei în ACP;
93. consideră că dispozițiile din Acordul TRIPS referitoare la sectorul farmaceutic ce privesc sănătatea publică și accesul la medicamente și care depășesc sfera Acordului TRIPS ar trebui excluse din APE și din alte acorduri bilaterale sau regionale viitoare cu țările cu venituri mici;
94. consideră că toate statele ACP ar trebui să aibă un drept clar de a decide dacă să extindă negocierile peste schimbul de bunuri; solicită Comisiei să garanteze că drepturile de proprietate intelectuală și problemele de la Singapore (politica concurențială, achizițiile publice și investițiile) sunt retrase de la masa negocierilor dacă statele ACP nu doresc să negocieze aceste aspecte;
95. solicită Comisiei să evite denaturarea comerțului pentru grupul statelor din Africa, Caraibe și Pacific (ACP); prin urmare, îndeamnă Comisia să se asigure de faptul că, în cazul în care negocierile privind Acordurile de Parteneriat Economic (APE) nu pot fi finalizate înainte de sfârșitul anului 2007, se vor face aranjamente în vederea evitării nesiguranței pentru partenerii noștri ACP; accentuează faptul că acest lucru necesită o garanție că, indiferent de stadiul negocierilor APE la momentul respectiv, termenii și condițiile de acces ale ACP pe piața UE vor rămâne echivalente celor actuale, conform Acordului de la Cotonou; solicită Comisiei să clarifice modul în care pot fi făcute astfel de aranjamente pentru a evita nesiguranța pentru exportatori și importatori;
96. ia notă de studiile recente realizate de UNCTAD care indică faptul că liberalizarea extensivă a comerțului în LDC are puține efecte asupra obiectivelor de reducere durabilă și semnificativă a sărăciei și a contribuit la un declin în ceea ce privește comerțul țărilor în curs de dezvoltare, în special al țărilor africane și solicită Uniunii Europene să înceapă o campanie durabilă, sinceră pentru a mări cu adevărat capacitatea de export a acestor LDC-uri prin promovarea asistenței tehnice pentru normele fizio-sanitare, legea proprietății, capacitățile mediului de afaceri și programele de adăugare a valorii;
97. solicită Comisiei să își adapteze politicile de cooperare și comerț pe cât posibil pentru a ajuta guvernele țărilor în curs de dezvoltare să mențină și să dezvolte serviciile publice, în special cele care garantează accesul integral pentru populație la apă potabilă, servicii de



sănătate, educație și transport;

98. îndeamnă să se ia deplin în considerare faptul că statele ACP sunt deseori foarte dependente de bunurile primare, care sunt în special vulnerabile la fluctuațiile de preț și la creșterea tarifelor, și subliniază importanța diversificării, dezvoltarea industriilor de prelucrare și a IMM-urilor din aceste țări;
99. accentuează importanța creării de capacități pentru comerț și nevoia de resurse suplimentare din UE pentru a consolida capacitatea statelor ACP de a identifica nevoi și strategii, pentru a negocia și sprijini integrarea regională, pentru diversificarea și pregătirea pentru liberalizare prin creșterea producției, a capacității de aprovizionare și comercializare și compensarea costurilor de adaptare, precum și creșterea abilității acestora de a atrage investiții;
100. solicită Comisiei să mărească asistența legată de comerț pentru a sprijini crearea capacității, care este esențială dacă va trebui ca țările cele mai sărace să poată aborda concurența crescută rezultată din liberalizarea pieței;

### *Schimbările climatice*

101. îndeamnă UE să continue să joace un rol principal în promovarea unor abordări mai clare, mai eficiente pentru o dezvoltare durabilă și cu emisii scăzute de dioxid de carbon;
102. subliniază că acele comunitățile sărace din țările în curs de dezvoltare au contribuit cel mai puțin la schimbările climatice, dar vor suferi cel mai sever efectele acestora; invită UE să pună la dispoziție finanțări substanțiale pentru a permite țărilor în curs de dezvoltare să se adapteze la creșterea nivelului mării și la o creștere a forței și frecvenței condițiilor meteorologice extreme precum secetele, furtunile puternice, inundațiile etc., precum și asigurarea sănătății, producția de alimente și presiunea de apă, care ar putea pune în pericol dezvoltarea și ar putea duce la migrarea la scară largă și la amenințări la adresa securității;
103. solicită UE să disponibilizeze fonduri semnificative pentru a permite țărilor sărace să se adapteze la schimbările climatice și accentuează faptul că acestea nu pot fi pur și simplu canalizate din bugetele de ajutor existente; consideră că o proporție semnificativă din venitul strâns prin licitarea alocațiilor din cadrul Schemei Europene de Schimb de Emisii și impozitarea pentru dioxidul de carbon ar trebui utilizate pentru a finanța o dezvoltare clară în țările în curs de dezvoltare;
104. subliniază că adaptarea nu trebuie abordată doar ca un aspect umanitar sau ca o prioritate doar în contextul convenției asupra schimbărilor climatice; subliniază că măsurile de reducere a riscului și de protejare a climei trebuie integrate pe ordinea de zi privind dezvoltarea globală, inclusiv în programul strategic de reducere a sărăciei (PSRS) și documentele strategice națională (DSN);
105. recunoaște faptul că taxele de licențiere pentru drepturile de proprietate intelectuală (DPI) din domeniul tehnologiei curate pot constitui o barieră în calea transferului unei astfel de tehnologii către țările în curs de dezvoltare; accentuează faptul că pentru a combate penuria energetică și pentru a asigura o cale durabilă de dezvoltare, trebuie dezvoltate parteneriate DPI între țările industrializate și țările în curs de dezvoltare, pentru a asigura respectarea acestor drepturi concomitent cu facilitarea fluxurilor tehnologice;

106. subliniază faptul că, deși energia nu este abordată în mod specific în Declarația Mileniului, furnizarea de servicii energetice moderne către populațiile sărace este o condiție fundamentală în Declarația Mileniului; subliniază faptul conform căruia condițiile prealabile pentru tehnologiile în domeniul energiei regenerabile sunt excelente în multe țări în curs de dezvoltare, furnizând o modalitate eficientă de acoperire a costurilor ridicate ale țiteiului și de îndeplinire a nevoilor energetice simultan cu evitarea altor impacturi nocive pentru climat; regretă faptul că UE a alocat resurse financiare insuficiente pentru abordarea provocării legate de insuficiența energetică; evidențiază în acest scop nevoia de fluxuri sporite de ajutoare, precum și un sprijin intensificat pentru investițiile private în tehnologiile din domeniul energiei regenerabile;

#### *Agenda post-ODM*

107. subliniază faptul că, pentru atingerea ODM-urilor, proporția persoanelor aflate în sărăcie va trebui înjumătățită în decurs de un deceniu, o realizare uriașă, dar care totuși, va lăsa pradă sărăciei cronice sute de milioane de persoane dintre cele mai sărace și mai vulnerabile;
108. solicită UE să stabilească o dată pentru acordul privind o strategie de eliminare a sărăciei după 2015;

o

o o

109. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezentul raport Consiliului și Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și statelor în curs de aderare, Uniunii Inter-parlamentare, Organizației Națiunilor Unite și Comitetului de Asistență pentru Dezvoltare al OCDE.